

Hoger beroep en verzet in strafzaken.

1. Zowel het Openbaar Ministerie als de beklaagde als de burgerlijke partij als de burgerlijk verantwoordelijke partij als de vrijwillig tussenkomenende partij kunnen hoger beroep instellen tegen het vonnis van de politierechtbank indien zij met dit vonnis niet akkoord zijn.

Het hoger beroep moet , op straffe van verval , ingesteld worden binnen de 30 dagen na de uitspraak of – in geval van een vonnis bij verstek – binnen de 30 dagen na de betekening van het vonnis, via een verklaring van hoger beroep op de griffie van de politierechtbank en dit middels een verzoekschrift (grievenformulier : zie afzonderlijke rubriek) hetwelk dient neergelegd ter griffie van de rechtbank die het vonnis uitsprak of ter griffie van de rechtbank waarvoor het hoger beroep wordt gebracht.

Het Openbaar Ministerie krijgt tevens een bijkomende termijn van 10 dagen nadat de beklaagde of de burgerrechtelijk aansprakelijke partij hoger beroep heeft ingesteld om ook hoger beroep in te stellen , het zg. “ volgappel ”.

Indien het hoger beroep tegen de burgerlijke partij is gericht , heeft die ook een bijkomende termijn van 10 dagen om hoger beroep in te stellen tegen de beklaagden of burgerrechtelijk aansprakelijke partijen die zij in de zaak willen houden.

Ingevolge het hoger beroep wordt de zaak opnieuw behandeld voor de correctionele rechtbank, die in dit geval samengesteld is uit 3 rechters.

2. In geval van een verstekvonnis kan de beklaagde of de burgerrechtelijk aansprakelijke partij verzet instellen.

Dit verzet wordt ingesteld door middel van een deurwaardersexploot hetwelk betekend wordt aan het Openbaar Ministerie, aan de andere vervolgende partij of aan de andere partijen in de zaak en dit binnen een termijn van 15 dagen na de dag waarop het verstekvonnis werd betekend.

Let op , het verzet wordt als ongedaan beschouwd:

-indien de eiser in verzet, wanneer hij persoonlijk of in de persoon van een advocaat verschijnt en vaststaat dat hij kennis heeft gehad van de dagvaarding in de procedure waarin hij verstek heeft laten gaan, geen gewag maakt van overmacht of van een wettige reden van verschoning ter rechtvaardiging van zijn verstek bij de bestreden rechtspleging.

Het erkennen van de aangevoerde overmacht of reden wordt overgelaten aan het soevereine oordeel van de rechter .

-indien de eiser in verzet nogmaals verstek laat gaan bij zijn verzet, en dat in alle gevallen, ongeacht de redenen voor de opeenvolgende verstekken en zelfs indien het verzet reeds ontvankelijk werd verklaard.

Hoger beroep tegen de beslissing die het verzet als ongedaan beschouwt, houdt in dat de grond van de zaak aanhangig wordt gemaakt bij de rechter in hoger beroep, ook al is er geen hoger beroep ingesteld tegen het bij verstek gewezen vonnis.

De eiser in verzet die zich een tweede keer laat vonnissen bij verstek, mag geen nieuw verzet meer aantekenen.